

سفر قصہ ہا

می رفت، با خود چیزی سوغاتی می آورد. سوغاتی گاهی پارچه بود، گاهی عطر بود. گاهی یک پرندۀ کوچک و گاهی یک قفسه بله، قفسه قفسه با همراه آدم ها از جایی به جایی می رفتند. از زبان یکی به گوش دیگری و دیگری آن سفر می کردند و همیشه در آن سفرها قفسه ها کم و زیاد می شدند. کوتاه و بلند می شدند و گاهی تغییر می کردند. خیلی از قفسه ها آن قدر سفر کرده اند که دیگر معلوم نیست در کجای آن زمین بزرگ به دنیا آمده اند. شاید خیلی هم مهم نباشد که زادگاه آن قفسه ها کجاست و من راوی دیگری را بابت دیگری از یک قفسه سستم، راستی اگر روزی آن قفسه از زبان تو به گوش دیگری سفر کند، چه شکلی پدید آید خود اوست که «آن راوی می بود از سعید تشکری که در مقدمه می بینیم» و آفتاب کاران «آورده است، هم که امروز سفر کرده است و قفسه اش با اشکال مختلف راوی می شود.

گفت‌وگو

دبیر سی و دومین جشنواره تئاتر استانی خراسان رضوی درباره آثار رسیده به این دوره از جشنواره گفت: سطح آثار با گذشته تفاوتی نداشته است. با این حال به نظر می‌رسد تئاتر استان نیازمند توسعه فضای آموزشی است و باید مصراغه در این باره تلاش کرد. محمد جهانپا در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به کیفیت جشنواره تئاتر استانی امسال در خراسان رضوی اظهار کرد: در جشنواره امسال حدود ۱۰۱ اثر به دبیرخانه جشنواره رسید. این آثار از شهرستان‌های سبزوار، تربت حیدریه، خواف، قوچان و طرقه‌شاندیز و همچنین مشهد به ترتیب ۱۱، ۱۱، ۱۱ و ۱۱ اثر از این تولیدات در مرحله نهایی قرار دارد.

وی ادامه داد: به بیان اینکه در این دوره از برگزاری جشنواره اساتیدی مانند رضا صابری به عنوان داور آن هم پس از مدت‌ها حضور دارند که اتفاق خوبی برای جشنواره است. همچنین حضور بازیگران و گروه‌های نمایش جوان شهرستان در گذشته‌هاست. در واقع جوانانی که جویای نام بودند و فرصت کمتری داشتند، به این جشنواره آمده‌اند. همچنین شهرستان‌ها از لحاظ تولید آثار با تنوع بیشتری به میدان آمده‌اند و به عنوان نمونه گروه شهرستان خواف در حوزه نمایش‌های آیینی و فولکلور تولید اثر داشته است.

دبیر جشنواره تئاتر خراسان رضوی اضافه کرد: در این دوره

سان رضوی اضافہ کرد: در این دوره

حضور گروه‌های نمایش جوان چشمگیرتر از گذشته است

مجموعه‌هایی مانند حوزه هنری خراسان صوی، مؤسسه آفرینش‌های استان قدس و شهرداری مشهد حضور دارند و جوایزی برای گروه‌ها در نظر گرفته‌اند. تئاتر حماسی، جهان شهر برکت و سیره رضوی بخش‌های جداگانه‌ای است که در این دوره به آن‌ها پرداخته‌اند و بابت آن هدایایی نیز برای تئاتری‌ها در نظر گرفته شده است.

دبیر جشنواره تئاتر خراسان رضوی تأکید کرد: باید توجه داشت فعالان تئاتر استان فعالیت پررنگی دارند و از این نظر خراسان رضوی رانمی توان با استان های دیگر مقایسه کرد. باید قردان هنرمندان شهرستانی باشیم و لازم است مسئولان به آنان توجه ویژه ای داشته باشند.

باشند.

تنوع موضوعی بدون تحول در فرم اجرا

نقدی بر برخی از آثار سی و دومین جشنواره تئاتر فجر استانی خراسان رضوی

نیست که این بیم از ناامید شدن را به مخاطب انتقال دهد. در واقع «مانولین» به آفرینشی دوباره از منبع اصلی اثر دست پیدا نکرده است. البته جرئت رفتن به سمت اقتباس از یک شاهکار ادبی توسط نویسنده ستایش برانگیز است. اما نویسنده از زاویه درستی به این اثر ادبی نگاه نکرده است.

متن اثر در روایت داستان به قوم جدیدی متناثر از متن اصلی نرسیده است. در اقتباس باید در انتها به بافت جدیدی از منبعی که از آن الهام گرفته شده است دست پیدا کرد (این زمینه و بافت جدید در این نمایش دیده نمی‌شود. علی پیمان بدین عنوان کارگردان به بازیگر کشیده است با فضا سازی و ترکیب صحنه و موسیقی این چرخه‌های متن را خنثی کند اما جز در یکی دو صحنه موفق به انجام آن نشده است.

باتوجه به طراحی صحنه خالی و آکسسوار محدود آن تصویری که از داستان باید در ذهن و چشم مخاطب شکل بگیرد ابتر باقی مانده است و تلاش بازیگر باتوجه به توانایی های خوبی که در بیان و بدن دارد، این تم امید داشتن را به مخاطب انتقال نمی دهد.

تئاتر «un12» در آخرین اجرای روز دوم جشنواره روی صحنه رفت. در این اثر امیر رستگار و منصور جهانبخش به عنوان نویسنده نگاهای جهان شمول به موضوع زنان و مقاومت دارند و تلاش می کنند مادر و جنگ در گذشته را با فرزند و اجتماع در فضای کنونی پیوند ببرند. هر زمان روایت نمایشنامه در فضای حال می گذرد، دراماتیک تر است اما وقتی به گذشته می رود، شکل روایی پیدا می کند و درام را از لحاظ ساختاری دوشعه می کند. اما رستگار در مقام کارگردان در طراحی اجرای خود سعی می کند آدم های نمایش را بیشتر داستان خود و در فضاسازی ها متفاوت معرفی کند. صحنه در چند قسمت فضاهای مختلف را نشان می دهد. اما استعداد «un12» در مستند بودن آن است که به غیر از آخر نمایش کمتر از آن بهره برده شده است. این اثر می توانست به یک تئاتر مستند در واقعه هوکنالی از جنگ تبدیل شود.

کند و خودش را نشان دهد. خوشبختانه امسال هیئت بازیکنان جشنواره به حضور گروه‌های شهرستانی نگاه بهتری داشت، از این رو ما شاهد حضور گروه‌های بیشتری از شهرهای مختلف استان در بخش رقابت صحنه‌ای هستیم. امیدوارم این نگاه ویژه در داورهای بخش مسابقه اصلی هم وجود داشته باشد.

او با اشاره به مشکلات پیش‌روی تئاتر شهرستان‌ها می‌گوید: «تئاتر شهرستان‌ها از لحاظ آموزش و نیروی بازیگر، بسیار با شهر مشهد متفاوت است. برای مثال در اکثر شهرستان‌ها بازی پیدا کردن بازیگر خانم با مشکل روبه‌رو هستیم که کار را برایمان سخت می‌کند، زاینر و نقاش داریم به شهرستان‌ها نگاه ویژه‌تری شود. این هنرمند ادامه می‌دهد: «متأسفانه هیچ حمایتی از تئاتر شهرستان صورت نمی‌گیرد و هیچ‌کسی کمک‌به‌آن نمی‌کند. اگر ما به جایی هم رسیده‌ایم با تلاش و پول خودمان بوده است. البته اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی آنچه از لحاظ سخت‌افزاری در توانش بوده در اختیار ما گذاشته و کمک‌هایی کرده است که چندان چشمگیر نیست و نمی‌تواند مشکلات گروه را حل کند.

کمر فیت‌های بسیاری دارند

ایام قاضیه دوباره روی صحنه پروریم. مشورتی درباره وضعیت تئاتر در شهرستان خواف نیز بیان می‌کند: شیوع کرونا در دو سال گذشته، تئاتر را نواف را با رکود روبه‌رو کرد؛ با وجود این هنرمندان بیکار، نامند و تلاش کردند حداقل پولی را نسبت به کارهای مختلف از جمله مجرم روی صحنه بپزند. او ادامه می‌دهد: بعد از به تعلیق درآمدن کارهای فرهنگی هنری به‌خاطر شیوع کرونا، نمایش «اله سنگ» اولین اثری بود که نوشت و هنوز دومین هنرمندان شهرستان تولید شود. به گفته این هنرمند «اله سنگ» از لحاظ پرسوناژ و تعداد بازیگر کار پر حجمی است به حدود ۲۵ تا ۳۰ نفر در آن به ایفای نقش می‌پردازند. مشورتی تأکید می‌کند: تئاتر شهرستان تنها با حضور در جشنواره می‌تواند مورد تأیید

داستان های بومی و محلی

کارگردان نمایش «الهه سنگ» از ظریف

محلی خراسان وجود دارد که انتظار می رود از طریق هنرهای نمایشی به آن ها پیداخته شود. مشورتی با اشاره به انس و الفت مردم با داستان های بومی و محلی خاطرنشان می کند: وقتی این داستان ها به حالت اجرایی در بیاید، خود به خود تماشاگر را بیشتر جذب می کند. این هنرمند درباره داستان «الهه سنگ» نیز توضیح می دهد: شهرستان خواف معادن زیادی دارد. داستان عاشقانه «الهه سنگ» هم حول این معادن و افرادی که آنجا کار می کنند، روایت می شود. همچنین نگاهی داشته ایم به مشکلاتی که در حوضه کار در معدن وجود دارد. او یادآور می شود: ما چند شب در شهرستان خواف اجرای عمومی داشتیم اما چراغهایمان برای حضور در جشنواره تئاتر استان تعطیل شد و امیدواریم با پایان این رویداد و بعد

شکایا افخمی راد

گفت‌وگو با هنرمندان

اشاره به اینکه تولید «الیه سنگ» چهار ماه به انجامیده است درباره نمایش توضیح می‌دهد:

کار برگرفته از داستان‌های فولکلور بومی و خراسان رضوی است و قصه‌های متفاوتی که در این منطقه داده، نوشته شده است. او خراسان را مهد داستان‌های فولکلور معرفی می‌کند و می‌گوید: ظرفیت‌های بسیاری در حوزه داستان‌های بومی